

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Complectitvr Mysteria Diuinitatis, Trinitatis, & perfectionum Dei: ac
de beneficiis eius in homines, naturalibus & supernaturalibus

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 3. De infinitate & incomprehensibilitate Esse Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38214)

nominis diuitias, vt te reuerear, adorem, diligam, & seruiam; sicut Dominus supremi huius Esse meretur. O Anima mea, si solus Deus est. QVI EST, amplectens omnem perfectionem eius quod est ESSE: cur te non illi cōiungis, vt Esse tuum obtineat nobilitatem & firmitatem cum esse illius? cur te effundis ad creaturas, quæ ipso Esse sunt vacuæ: siquidem non possunt dare tibi, quod desideras, cum ipsæ illud non habeant? Ex nunc, Deus æterne, quidquid creatum est, *c detrimentum existimabo, & arbitrabor vt stercora*, vt vanitatem, vt nihilum; vt tibi coniungar, & te *lucrificiam*, vt te diligam, tibi seruiam in æternum, Amen.

c Phil. 3. 8.

MEDITATIO III.

DE INFINITATE ET INCOMPREHENSIBILITATE IPSIUS ESSE DEI.

V tutus sit aditus ad cognitionem Magnalium ipsius Esse Dei, ne in illis submergamur, necesse est cognoscere, illud esse infinitum & incomprehensibile; & pertinere ad eiusmæ magnitudinem, quod nullus alius, qui sit minor ipso, possit comprehendere quidquid ipse habet. Ad cuius rei intelli-

S. Thom. 1. p. 7. a. 1. & q. 12. a. 7

11

VI. Part. Med. c gentiam

De Mystic.
Theol. c. 3.
& de Diui.
nomin. c. 7.
& ibid. S.
Thom. lect.
4.

gentiam est aduertendum, quod sicut sunt duo modi imaginem aliquam faciendi, alter pingendo, alter sculpendo; & primus modus fit, varijs coloribus appositis, & lineis super tabulam ductis; secundus verò fit cælo, ita ablati ex tabula paruis particulis, donec figura celata maneat: Ita ait S. Dionysius, duplex est modus cognoscendi Deum, & efformandi in anima nostra verum & proprium conceptum, qui sit imago eius Diuinitatis; alter est per affirmationes, collocando in ipso Deo excellētias & perfectiones, quæ sunt in creaturis, sed perfectiori & altiori quodā modo; vt si dicatur, Deus est bonus, est sapiens, potens, fortis; alter modus est, auferendo scilicet à Deo, quod est in creaturis terminatū & limitatum, eò quod dedecet ipsius Dei magnitudinem: & ita dicimus, quod sit Deus infinitus, immensus, incomprehēibilis, ineffabilis, &c. Et de hoc secundo modo Deum cognoscendi, instituetur hæc Meditatio; quia plus nobis insinuat de infinita sua magnitudine; aperit & portam ad priorē modū, de quo erunt alia Meditationes, quæ sequentur.

PUNCTVM I.

PRI-MO considerandum, quod DEVS Dominus noster, non est res aliqua ex ijs, quæ percipi possunt quinque sensibus corporis; ac propterea nec album esse, nec rubrum, aut pellucidum, aut pulchrū, sicut sunt res, quas hīc videmus. Non est sicut cælum, sol, aut astra; nec est sicut ignis, aēr, aut aqua; nec est sicut leo, aut aquila, aut corp⁹ aliquod,

quia

quia totum hoc, quidquid sensibus his percipitur, est indignum præstantiâ & magnitudine Dei, qui sine termino & limite, excedit infinitè hæc omnia; est que grauis iniuria, Deum his rebus, cum aliqua æqualitate comparare, iuxta illud Isaiæ: *a cui similem fecistis Deum, & cui assimilastis & adæquastis me, dicit Sæctus?* O Sancte Sanctorum, conuertantur omnia ossa mea in linguas, & elata voce dicant, *b Domine quis similis tibi?* Non est similis tibi inter eos, qui vocantur Dij, neque eorum opera tuis possunt adæquari. Non es formosus, sicut sunt res terrenæ, sed alia pulchritudine es ornatus, quam nec cœlestes Angeli possunt comprehendere: Non es splendidus, sicut est lux huius solis visibilis, sed alius est splendor, & *c lux inaccessibilis quam inhabitas;* Non es magnus magnitudine & quantitate molis, quæ competit corporibus, sed magnitudine virtutis, quæ omnes excedit spiritus: Non es dulcis aut iucundus, sicut sunt Musicæ, aut cibi corporis, sed alia dulcedine & suauitate, quæ excedit capacitatem rerum omnium spirituum. O DEVS infinite, *d quis potest esse similis tibi?* Ex hoc gaudeo, Domine, & animo exulto, quod Esse tuum, ita sit illimitatum & infinitum, vt quidquid spectabile creasti, nullo modo possit cum eo comparari. O si te amarem ad eum perfectum amore, vt nullus terrenus amor posset cum illo conferri?

S. Thom. 2.
p. 1. q. 4. a. 3.

a Isaiæ 40.
18. 25.

b Psal. 34.
20. & 85. 8.

c 1. Tim. 6.
16.

d Psal. 70. 19

PUNCTVM II.

DEINDE considerandum, quòd Deus non fit res aliqua ex ijs omnibus, quas imaginatio aut intellectus hominis cõ-plecti & comprehendere possit, sed neque ipsi Angeli: nam quidquid illi possunt, finitum est & limitatum: ac propterea longe distat à sublimitate & Maiestate ipsius Esse Dei, quod est infinitum & illimitatum. **D**EVS itaque nec bonus est nec sapiens, bonitate & sapientia, quam homines & Angeli possunt comprehendere: hæc enim brevis & pusilla est, distatque infinitè ab ea, quam habet Deus, qui talem habet bonitatis & sapientiz modum, quem nec possimus complecti, nec proprium ei nomen imponere, quod illi omnino adapteretur: & ideo est incomprehensibilis & ineffabilis. Idemque de ceteris Diuinis perfectionibus dico. Quare stultum esset, Dei excellentiam cum alicuius hominis aut Angeli perfectione, cum æqualitate & perfecta similitudine velle conferre: potius cum Dauide dicendum: *quis in nubibus equabitur Domino, similis erit Deo in filijs Dei?* Quasi diceret, nullus eorum, qui habitat super nubes, nec filiorum **D E I**, qui tales sunt per gratiam, æquari potest, aut comparari cum Deo, quia omnes infinitè distant ab eo, & ipse est super omnes.

Psal. 33. v. 7

EX hoc vltcrius ascendam ad considerandum, quòd ad cognoscendam magnitudinem
 ipsius

ipsius Esse Dei, hoc modo cognitionis, oportet, (vt ait Sanctus Dionysius ad Timotheum) *De Mystico Theol. 6. 1.*
 res omnes relinquere, quas sensibus nostris & exiguo etiam nostro intellectu percipimus; & reijcere imaginationes, discursus, & limitatas intellectiones nostri intellectus; vt intelligamus; Deum ipsum nec Substantiam esse, nec spiritum, nec tale Esse, quale ego assequor, sed rem quandam excellentissimam, & excelssimam, supra omnia substantiam, supra omnem Spiritum, & supra Esse: quam ego ignoro, & omnes ignoramus; & mihi & omnibus creaturis, est instar nebulae, obscuritatis, & caliginis; iuxta id quod dicit scriptura, b quod *Moyses accessit ad caliginem, in qua erat Deus: Et alibi, quod c ingressus Moyses in medium nebulae, ascendit in montem: Et Dauid dicit: quod d nubes & caligo sit in circuitu eius: Et Salomon: e Dominus dixit, vt habitaret in nebula. Quod S. Apostolus amplius declarauit, dicens, quod f lucem inhabitat inaccessibilem, quem nullus hominum vidit, sed nec videre potest, comprehendendo videlicet, quod ille in se habet. In hac adeo sapiente ignorantia, & in hac adeo clara caligine, quamuis inaccessiblei, curare debeo inuenire requiem, altissimè sentiens de Deo, & gaudens quod sit ipse infinite maior & excelsior, quam ego cogitatione assequi possim; admirans potiùs & stupens, ad incomparabilem adeo magnitudinem; supplens cognitionis huius defectum, excessu amoris, ex*

b Exod. 24. 18.

c Cap. 24. 18.

d Psal. 96. 2.

e 3. Reg. 8. 12.

f 1. Tim. 6.

16.

g 1. Cor. 13.
12.

Amor in-
trat vbi sci-
entia foris
stat.

toto corde cupiens, illum amare, & ei seruire,
& ad eius claram visionem suspirare. O DEVS
inuisibilis, quando te videbo, non per specu-
lum & in anigmate, & obscuritate, sed facie ad
faciem! O si te cognoscerem, sicut à te cognitus
sum; vt sicut me amas, ita te amarem; sed quan-
doquidem cognitio & scientia adeo est bre-
uis, & tarda; amor erit, prolixior & progre-
dierur vltcrius, vt amem sciens te quantum
possum; donec te videam, sicut desidero.

PUNCTVM III.

a Psal. 144.

2.

a Barnab.

3. 25.

NB. Locus.

Job. 36. 26.

TERTIÒ considerabo, quòd ESSE Dei
ita est infinitum, vt omnes perfectio-
nes, quas diuina Scriptura de eo refert,
sint infinitæ; nec mens nostra fundum (vt dici-
tur) eorum inueniat; nec possit sibi finem aut
terminum earum imaginari: nam vt Prophe-
tæ dicunt: *a magnus Dominus, & laudabilis mi-
nis, & magnitudinis eius non est finis.* Et ita nec
duratio eius finem habet, nec eius locus, bo-
nitas, sapientia, aut potentia, quia in omnibus
est infinitus. Et postquam, quidquid potero,
fui imaginatus, adhuc est infinite plus,
quàm ego fuerim imaginatus: quare, post-
quam ego cogitauero, Deum duraturum ali-
quot milliones annorum, totidem addere o-
porteret, & mox totidem; & postquam tot ad-
didero quot sum imaginatus, adhuc infiniti
restant. Quamobrem amicus quidam Iob ex-
clamauit: *bece Deus magnus, vincens scien-
tiam*

tiam nostram : numerus annorum eius inestimabilis, & qui nec numerari possunt. Similiter DEVS implet vniversum hunc orbem, & implere potest milliones orbium hoc maiorum : & postquam cogitauero quot potero mundos, erunt infinities plures, quos possit Deus sua immensitate implere. Et idem est de sapientia & omnipotentia, vt sentiam tam altè de singulis eius perfectionibus, vt certò credam, multo plus esse quod non intelligo, quàm quod intelligo : & in hac ipsa ignorantia conquiescam, gaudens ob plurima, quæ sunt in Esse & perfectionibus Dei, quæ ego non assequor.

Ex quo efficitur, quòd Esse Dei, ore pleno dici debeat esse incomprehensibile & ineffabile, nisi ab ipso met Deo, ita vt nulla prorsus creatura complecti possit, quod in ipso est, aut in ipsius bonitate, aut sapientia, aut in quocunque attributorum & perfectionum eius; nec possit proprium nomen illis accommodare, quod ex omni parte sit aptum. Et ideo dixit Ieremias : *c magnus consilio & incomprehensibilis cogitatu*. Ratio verò est euidentis : Nam omnis creatura est finita & limitata: quod autem finitum est, non potest cõprehendere id, quod est infinitum; sicut est impossibile, quod ego pugno meo totũ orbem complectar, aut quòd paruum aliquod vas capiat totam aquam Oceani : & si, vt dicit Sapiens : *d difficile estimamus quæ in terra sunt ; & quæ in prospectu sunt, inuenimus cũ labore ; quæ in calis*

c Ierem. 32, 19.

d Sap. 9. 26.

sunt, quis inuestigabit? Ita ergo fateri debeo, & gaudere, & gloriari, me habere Deum adeò magnum, vt nullus possit illum comprehendere: si enim comprehendi posset, valde esset breuis & paruus; aut, vt veriùs dicam, Deus non esset.

e Isai. 6. 2.

//

AD hoc autem accipiam exemplum supremorum Angelorum, qui sunt Seraphini, qui habent *sex alas*, ad significandum se volare in cognitione Dei, & rerum, quas sex primis mundi diebus condidit; volantque altiùs cæteris Angelis; & nihilominùs, quando dicuntur esse in conspectu Dei, ex sex alis, quatuor complicant; duabus velantes faciem Dei, vt significent, se non posse comprehendere Diuinitatis eius altitudines; & duabus velant pedes eius, ad significandum, se non posse comprehendere omnia opera, quæ à Diuinitate procedunt: duabus ergo tantùm volant, vt confiteantur aliqua Dei magnalia, quæ nouerunt. Multò autem ampliùs Deum magnificat contractione quatuor alarum, quàm duarum volatu, & verbis quæ proferunt. confitentur enim plura in infinitum esse, quæ de Deo nesciant, quàm quæ sciant. O DEVS incomprehensibilis & ineffabilis, gaudeo quod Seraphini ipsi, in tuo conspectu, tanquam cæci & obscurati sint; fatentes quod *svincas omnem scientiam* illorum, nec possint ipsi te comprehendere. Utinam sex illas Seraphinorum alas haberem, quas omnes in amoris alas conuerterem; vt vires omnes meas saltem intende-

f Ioan. 36.
20.

rem

rem in te diligendo, siquidem ad comprehendendum non sufficio.

PUNCTVM IV.

QUARTO, tanquam fundamentum nostrę fidei, perpendendum est summum Dei beneficiũ erga nos, in reuelandis nobis secretissimis infiniti sui esse mysterijs, & perfectionibus. Videns enim, impossibile esse hominibus, aut etiam Angelis, omnia illa assequi, imò aliqua illorum nec indagare quidem posse ex iis, quę in creaturis cernerent; voluit ex infinita sua bonitate & misericordia, aliqua nobis reuelare, & ad ipsius gloriã, & nostrum bonum: in quibus sunt multa ad eò sublimia, vt nec eo peruenire possimus, vt, quomodo illa sint, intelligamus; quia excedunt capacitatem nostram, & omnem rationem & naturę lumen: quod ipsum ad summum gaudium excitare me debet, attendentem, quod habeam Deum ad eò excelsum & infinitum, vt eius Esse & opera, quę ab eo proueniunt, superent quidquid homines & Angeli, aut assequi, aut etiam indagare possint. DEBEO præterea tres alios excellentes affectus & proposita, ex eodem fundamento concipere.

PRIMVS affectus est gratitudinis erga Deum nostrum, quòd in sacris scripturis, & per suos Prophetas, nobis reuelauerit secreta suę diuinitatis, & vt dixit David, *a incerta & occulta sapientię suę manifestarit.* a *Psal. 50. 8.*

Sed præcipuè qui viuimus in lege gratiæ, maiores illi gratias agere tenemur, quod Filium suum vnigenitum nobis dederit; nam
 b Ioan. 2. 28. (vt ait Sanctus Ioannes) b vnigenitus Filius, qui est in sinu Patris, tanquam omnium maximè conscius, distinctiùs enarrauit. Quare gratias illi agere debeo, ob reuelata nobis mysteria Sanctissimæ Trinitatis, Incarnationis, Eucharistiæ, Remissionis peccatorum, Resurrectionis carnis, & vitæ æternæ; exprimendo hæc & similia alia mysteria, quæ nisi ipso reuelante, cognosci non potuissent.

II.

c 2. Cor. 10. 5

SECUNDVS affectus debet esse fidei certissimæ & subiectissimæ, c captiuato scilicet intellectu: ad credendum quod ego non assequor, solum propterea, quod DEVS ita reuelarit; cum aliàs fuisset impossibile, illud cognoscere. Quare præcipuè exercenda est fides circa mysteria magis eleuata, magisque secreta; oblectans me quod ea credam, & in ea fide viuam; secundum quam etiam dirigar. Et exemplo Seraphinorum fatebor meam pusillitatem; simul verò, elata voce magnaque voluptate, laudabo DEVM Trinum & Vnum, cum cæteris nominibus, quæ ipse reuelauit; dicens, Sanctus, Sanctus, Sanctus, similiter Sapiens, Sapiens, Potens, Potens, Potens est Dominus Deus exercituum; nec scrutari tentabo ultra id, quod ipse mihi reuelauit; nam curiosus d. Scrutator

d Prover. 25

27.

M. A.

Maieftatis, (vt Sapiens ait) opprimetur à gloria. Eccl. 3. 22.

TERTIVS affectus est magnæ fiduciæ, simul & magnæ cordis lætitiæ: firmiter scilicet sperans, peruenturum me eò, vbi eadem myſteria clarè videam, quæ nunc fide credo; vt locum in me habeat quod dixit Apoſtolus, *e videmus nunc per ſpeculum in enigmate, tunc autem facie ad faciem*: Propterea ſiquidem ea cum obſcuritate mihi reuelavit; vt viua fide credens, & fideliter eius mandatis obediens, eò peruenirem, vt diſtinctè & apertè ea viderem, Imò & hanc fiduciam habere debeo, quòd etiam in hac vita clarificabit ipſam fidem, dabitque magnam myſteriorum eius intelligentiam, ſi ſtuduero me diſponere per cordis mundi-

III.

f Beati mundo corde, quoniam ipſi DEVM videbunt. Mat. 5. 8.
g O Deus ſpei repleas me omni gaudio & pace in credendo, vt abundem in ſpe & virtute Spiritus ſancti, in æternum, Amen.
(:)

g Rom. 15. 13